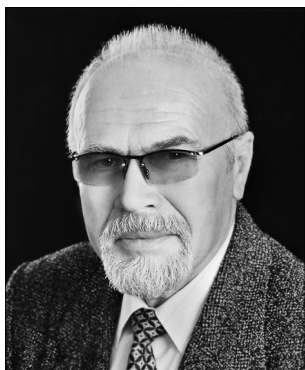

Є. В. Красніченко

Натяжний Олег Степанович

НАТЯЖНИЙ Олег Степанович (10. 07. 1946, м. Кіровоград, нині Кропивницький) – режисер. Чоловік В. Дронової. Заслужений діяч мистецтв України (2012). Закін. Київ. інститут театр. мистецтва (1975; викл. М. Рудін, О. Соломарський). Працював у театрах Чернігова, Мукачевого (Закарп. обл.), Донецька. 1982–89 – гол. реж. Кіровогр. укр. муз.-драм. театру ім. М. Кропивницького, 1989–91 – Крим. театру драми та муз. комедії (Сімферополь), 1991–93 – Івано-Фр. укр. муз.-драм. театру ім. І. Франка. Від 1993 – реж. Херсон. муз.-драм. театру ім. М. Куліша, при якому 2007 організував і очолив дит. театр-студію «Пролісок». Режисер. манера Н. вирізняється лаконічністю, емоційністю, вишуканим худож. смаком та безмеж. фантазією.

Основні вистави

«Морський вузол» Є. Жарковського (1975), «Тартюф» Ж.-Б. Мольєра (1977), «Дядя Ваня» А. Чехова (1978), «Підкорення норавливої» В. Шекспіра (1979), «Рядові» О. Дударева (1980), «Талан» М. Старицького (1982), «Вестсайдська історія» Л. Бернстайна (1984), «Богдан Хмельницький» за П. Загребельним (1989), «Титарівна» М. Кропивницького (1992), «Кабаре» Дж. Кандера (1993), «Назар Стодоля» Т. Шевченка (1996), «Фігаро» П.-О. Бомарше (1998), «Труффальдіно» за К. Гольдоні (2012), «Заповіт цнотливого бабія» А. Крима (2013), «Кохання під в'язами» Ю. О'Ніла, «Дім, де все шкереберть» Г. Маркеса (обидві – 2015).

Бібліографічний опис:

Натяжний Олег Степанович / Є. В. Красніченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-70586>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).